

Заедно

брой 93 - ноември 2012



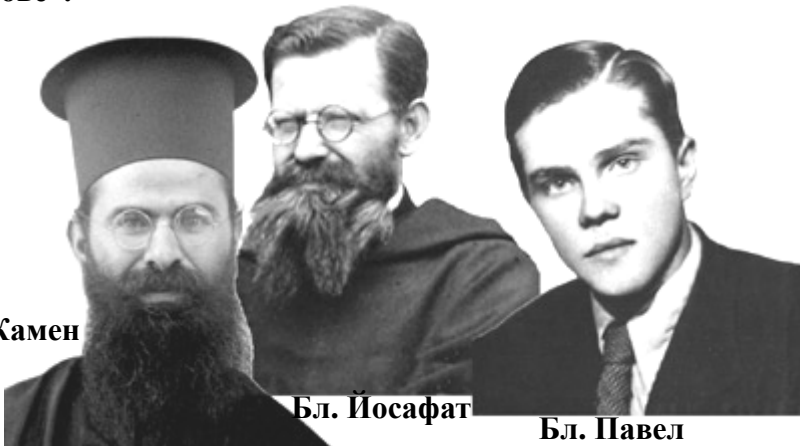
енория  
"Св. Павел от Кръста"  
Русе



Бл. Евгений

„По членове 70 и 83 от Наказателния кодекс монсиньор Босилков е осъден на смърт чрез разстрел и конфискация на имуществото му“. Същата присъда се отнася и за свещениците успенци Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков. Останалите подсъдими са пратени в затвора за различни срокове.

Смъртната присъда на тримата е изпълнена на 11 ноември 1952 в 23,30 ч. в двора на Централния софийски затвор. Телата са отнесени в софийското гробище „Белите кръстове“.



Бл. Камен

Бл. Йосафат

Бл. Павел



## Отец Валтер Горра

---

Последните седмици, бяха изпълнени със събития, които ще ни оставят не само хубави спомени, но със сигурност, още преди това да се случи, усилиха нашата вяра.

Искам да ги преброя отново, с паметта и със сърцето си, в тази статия.

На 11 октомври Светия Отец, Бенедикт XVI откри в Базиликата Св. Петър, Годината на Вярата. В нашата епархия в Русе и ние също я открихме с тържествена литургия в деня на храмовия празник на 20 октомври, с присъствието на Папския Нунции и неговия секретар, на нашия Епископ и на отците и сестрите от Епархията. Голямо беше участието на миряните от другите енории. Никога не бях виждал нашата църква толкова пълна! Имаше много хора и отвън, които не бяха успели да влязат.

За този празник, можете да прочетете отделна статия и проповедта, която проведе Папския Нунции, монс. Януш Болонек.

Не можехме да започнем по по-хубав начин, тази Година на Вярата.

Сигурен съм че, при такова хубаво началото и продължението ще бъде още по-чудесно.

В същият празник бяха включени и други две събития, които ни насочиха към Юбилейната Година на Блаж. Евгений Босилков в годишнината на Неговото мъченичество. Тези са първите дейности, които подчертаха това важно събитие, в спомен на датата 11 ноември 1952г когато Монс. Евгений Босилков е бил убит в София:

На същия ден, след литургията прожектирахме документалния филм за Блаж.Евгений Босилков, реализиран от енорията, особено с усилията на семейство Драганови и на Елена Димитрова, на които благодаря сърдечно за това дело.

Следобед всички отидохме в парка, където Папския Нунции благослови Параклиса, на бившата семинария, който ремонтирахме с помощта на “Фондация Комуникас”.

Не искаме да забравим събитията станали в миналото и

особено не искаме на забравим делата на нашия Блажен.

По тази причина от 21 до 28 октомври отците пасионисти организираха народна мисия в Белене, родното място на Блаж. Евгений. През тази седмица през която, отците заедно със сестрите пасионистки от Русе и Ореш, сестрите винкентинки от Ореш и сестрите на “св. Йосиф на явлението” от Белене, посетиха семействата, организираха разни срещи и дейности, молиха се и служиха литургии с народа, като подготовка за началото на Юбилейната Година, която щеше да бъде открита тържествено от монс. Петко Христов, със Светата Евхаристия на 10 ноември в Белене.

В Русе, на 1 ноември сутринта, на празника Всички Светии, служихме за първи път, Светата Евхаристия в Параклиса на бившата семинария, където за дълго време е живял и Евгений Босилков, отначало като енорийски свещеник и по-късно като епископ на Никополската Епархия. Аз бях много развълнуван, както и енорияшите, които участваха на Литургията, разсъждавайки, че след близо 65 години отново беше възможно пак да служим там и да наречем отново това място свято. В тези помещения в миналото са живели много семинаристи и свещеници, които са дали толкова много от живота си за Христос и Църквата в тази Страна. Тук монс. Анджело Ронкалли, Папски Нунции в България и бъдещ Папа Йоан XXIII, проведе духовни упражнения на свещениците от нашата Епархия през 1932г. Между тези свещеници беше и енорийския свещеник Евгений Босилков. Сега и двамата са вече провъзгласени за блажени.

В този параклис всяка сряда сутринта, отново се служи Светата Евхаристия.

Събитията по този специален юбилей продължиха с посещението на много гости от Италия, отци и сестри пасионисти. На 8 ноември те пристигнаха в Букурещ и вечерта беше отслужена Света Литургия в църквата на квартала Чоплеа. Там е погребан първия мисионер пасионист в България, Франческо Феррери, който е пристигнал през 1781г. Станал Епископ през 1805г, починал на 3 ноември 1813г от чума, с която се заразил от болен човек, когото той е отишъл да

изповядва, макар че е знаел за опасността на този жест.

На 9 ноември с гостите служихме в Русе Светата Евхаристия в параклиса “Блаж.Евгений Босилков”. Присъствието на голямата група от отци пасионисти в онази сграда, ми напомни многото снимки на отците от миналото, които са живели там и които много пъти съм гледал.

На 10 ноември участвахме на тържествената Литургия в Белене. И този беше още един силен момент за нашата вяра, с откриването на Юбилейната Година в почит на Блаж.Евгений Босилков.

В неделя 11 ноември в енориите се служиха Литургии, възпоменавайки точно датата на мъченичеството на Блажения Епископ Евгений и на Блажените отци Успенци Йосафат, Камен и Павел.

След тази Света Евхаристия, в нашата енория шест деца за първи път се изповядаха: Валерия, Йоана, Цветелина. Ани, Тони и Кико. Гледах на тях като на плодовете и същината на саможертвата на Блажения Евгений. Защото ако днес можем още да изповядваме християнската вяра, това е особено благодарение на делата на мъчениците, на тези и на онези от всички векове, свидетели на вярата, които нито пред смъртта не я отхвърлиха, за Христос и за Църквата.

Вълнуващите дни продължиха и на 13 ноември, когато участвах заедно със сестра Йола, сестра Катя, и други отци и сестри от цяла България, на Светата Евхаристия отслужена от Папския Нунции, от Нашия Епископ Петко, от Екзарха монс. Христо Пройков. Тази Литургия беше отслужена в затвора в София, където бяха задържани Блажените Евгений, Йосафат, Камен и Павел, и където на 11 ноември 1952г в 23,30ч е било извършено смъртното наказание. В тази сграда, символ на ужасната сила на тогавашния демонически режим, Бог показа че, “ни смърт, нито живот, ни Ангели, ни Власти, нито Сили, ни настояще, нито бъдеще, ни височина, ни дълбочина, нито друга някоя твар ще може да ни отлъчи от любовта Божия в Христа Исуса, нашия Господ “ (Рим 8,38-39).

В този затвор, днес сестрите на Милосърдието (на св. “Майка” Тереза от Калкутта), провеждат седмично срещи с хората,

които там изживяват своето Чистилище, заради делата които са извършили и заради които са били осъдени. Там видях най-голямото чудо! Видях делото на Божата Любов над тези затворници, които участваха на Светата Евхаристия. Тази Любов, която ги опрости и ги прегръща, ги успокоява и ги окуражава. Заради тази Любов са станали нови твари, които живеят съзнателни своето “Чистилище”, през годините, за които са били осъдени. И не само това: в момента тези хора са станали “свидетели” за Христа между другите затворници, които още не са се обърнали към Бога и още остават в своите грехове. Голяма радост беше за мене момента на причастието, когато видях няколко от тях, които приеха Тялото Христово. Всичко това благодарение на сестрите, които действат като божии инструменти в това място, но съм сигурен че за тези “духовни чудеса” действа пред Бога също и Блажения Мъченик Евгений Босилков.

Скъпи енориаши, споделих с вас тези факти, които ми изпълниха сърцето. Моето желание е да ги четете с очите на вярата, както и аз ги четох. Тези факти са знаци за едно “прекрасно бъдеше” обещано от Блажения Евгений за всички нас.

Тази “Година на Вярата” и този юбилей на Блаж. Евгений Босилков, да бъдат и за всеки от нас време за пълно обръщане към Бога.

Нашата вяра основно не е нито “философия на живота”, нито идеология, нито дори една куха фраза от типа “да се обичаме и да правим добро”. Християнската вяра има основно преди всичко личната връзка с нашия Спасител и Изкупител Исус Христос, Който даде живота си за всеки човек.

Не казвам че не трябва да вършим добри дела, но обратно, казвам че трябва да ги вършим. Обаче първото добро дело е да изразим благодарност към Христос! Първото добро дело е да открием Бога и да оценим неговите благодати! Първото добро дело е да ориентираме живота си към Бога! Първото добро дело е да насочим всички хора към Бога, за да бъдем всички с Него!

За да бъдат по-ясни моите думи, искам да ви запозная с това, което каза Кардинала Роберт Сарах, Председател на Папския

съвет "Сог Unum", който говори на 21/11/11год на 35-тият Национален Конгрес на Диоцезанските Организации "Каритас" в Италия, с призива „Църквата която възпитава служейки на милосърдието“ - „...и захвана да ги поучава много“ (Марко 6,34) и каза: ”Водещият принцип не е само хуманитарна помощ за съдействие, която има за цел да облекчи една конкретна нужда; водещият принцип е насърчаването на човека в светлината на Евангелието, т.е. за да се даде на човешкото създание цялото достойнство на Божието чедо. Това е принцип, изразен от Павел VI и след него припомнен от Бенедикт XVI. Но аз бих искал да спомена друг основен документ на Бенедикт XVI, енциклика "Deus Caritas Est", текстът, който ръководи дейността ни. Основният принос на този документ е, че той довежда благотворителната дейност в естественото за нея място, което е богословската реч, нещо което не винаги е очевидно. Папата настоява, че благотворителната дейност е неразделна част, дори съществена в живота на Църквата. Така благотворителната ни дейност, преди да бъде социална или насърчаваща, тя е църковна дейност. Т.е. тя прави видима Църквата и с Църквата, Бог и Неговото Тайнство на Спасението. Сърцевината на благотворителното ни действие не се състои в социална промяна, но е свидетелството на Църквата: да каже на съвременния човек, че Бог съществува и го обича и че Църквата е инструмент на това послание чрез неговите благотворителни дела.

Тази официална доктрина на Църквата за милосърдието трябва да се обявява смело от всички нас, но по-специално от епископите, наследници на апостолите в този свят, където преобладаващата култура сега изглежда да е хуманизма без Бога”.

Тази Година на Вярата тогава да бъде за всички нас начин по който да се сложи на първо място и над всичко и преди всичко Бог и само Бог.

Делата на човека който се среща с Христос, абсолютно и веднага ще се преобразят в Него.

Ние имаме нужда от тази среща.



**8 ноември:** Литургията в Чоплеа - Букурещ - Румъния



**9 ноември:** Литургията в параклиса “Бл. Евгений” - Русе



**10 ноември:** Литургията в светилището “Бл. Евгений” - Белене



**13 ноември 1947г:** Бл. Евгений Босилков със свещеници от Епархията и семинаристи в Русе

### ОТ ПИСМА НА БЛАЖЕНИ ЕВГЕНИЙ

"Светият Дух е най-съкровеният утешител, който просветлява ума и сърцето на онзи, който с благодатта си прави Христос да бъде сред нас. Той е Онзи, Който ни учи да говорим, да се молим, да се изповядваме и да се борим. Той е пламъкът, бурята, светлината, приятелството.

Бог трябва да проникне в дълбочината на душата ти и целия ти живот трябва да бъде ориентиран към Него. **Истинският живот се състои в това да признаеш истинския Бог** и да го обичаш с целия си разум. Това единение с Бога ще ти помогне за вътрешното преодо-ляване на всички трудности.

**Божественият живот преминава в Мистичното Тяло посредством седемте Тайнства.** И така Христос, който е животът, наистина присъства на земята в своето Мистично Тяло".





**Ирена Паскалева**

---

## **Храмов Празник**

---

На 20/10/2012г. отпразнувахме храмовият празник на русенската катедрала „Св.Павел от Кръста“.

Тази година празникът протече при особена тържественост и бе почетен от голямо множество верни. Апостолическият Нунций в България монс. Януш Болонек в съслужение с Никополският Епископ монс. Петко Христов и всички свещеници от епархията отслужиха евхаристичната литургия. С тържеството стартира Годината на вярата в Никополската епархия, обявена за открита на 11/10/2012г. от папа Бенедикт XVI и 60-годишния юбилей от мъченическата смърт на Блажения Евгени Босилков. Силна и завладяваща проповед поднесе Архиепископ Януш Болонек. Чрез нея той сподели с нас верните радостта от празника и изрази почитта си към паметта на Свети Павел от Кръста. Монс. Болонек ни припомни живота и делото на патрона на катедралата, обърна ни внимание на особеното вгълбяване на светеца в Страданията Христови, най-великото дело на Божията любов. Страстен евангелизатор Св.Павел от кръста посвещава живота си на спасяване на душите на хората. Той е ревностен проповедник на християнските добродетели и основател и духовен ръководител на монашеските ордени на пасионистите.

В проповедта си Архиепископ Болонек отдели специално внимание на предстоящата година на вярата, като увери миряните в духовното присъствие на папата на празника ни и предаде неговият Апостолически благослов. Именно в годината на вярата нашата общност чества 60 години от мъченичеството на Блажения Евгени Босилков, който отдаде живота си за вярата и църквата.

След проповедта монс. Болонек получи и положи пред олтара Библията-словото Божие, Документите от Втория Ватикански събор и Катехизиса на Католическата Църква. Той предаде

Божията светлина, която да ни озарява и води през годината на вярата на монс. Петко Христов, който от своя страна я предаде на всички свещеници от епархията за да я отнесат в енориите си. Чрез този символичен жест монс. Петко Христов въведе своите верни в Годината на вярата.

Св.Евхаристия приключи с поздрав от монс.Петко Христов към Папския нунций, свещениците и верните, в който той изрази своята благодарност за участието в празника и пожела всеки от нас да свидетелства пред света своята вяра в Христос. Първият Секретар на Посолството на Малтийския Орден в България Г-н Борислав Лоринков поднесе поздравителен адрес от Негово Превъзходителство Камило Дзуколи – Посланик на Малтийския Орден в България, по случай празника.

След края на литургията в църквата и зала „Блажен Йоан-Павел II“ към енорийския дом беше представен документален филм за Блажения Евгений Босилков. Въпреки малкото останали документи и живи свидетели на живота и мъченическата смърт на Блажения, енория Русе създаде този филм с много любов. Той докосна сърцата на верните.

Празникът в Русе завърши с благослов на новият Параклис, посветен на Блажения Мъченик Евгений Босилков и новия офис на „Епархиния Каритас“ от Папския Нунций монс. Януш Болонек. Те се намират в бившата семинария в Младежкия парк в Русе. Пожелахме си те да станат второ средище за католиците в града, където да осъществяваме и развиваме нашите дейности.



**1 ноември 2012:** първа Свята Евхаристия в параклиса  
“Бл. Евгений Босилков”



## Папски Нунции Януш Болонек

---

**Проповедта за:  
Патронен празник на енорията при  
катедралата в Русе  
„Св. Павел от Кръста”,  
основател на Пасионистите,  
събота 20 октомври 2012 година**

---

Ваше Високопреосвещенство монсеньор Петко Христов, владика на Никополската епархия, драги отци Пасионисти, преподобни сестри Пасионистки, братя мирски свещеници и свещеномонаси, сестри монахини, катехисти, министранти и всички мили братя и сестри, участници в празника на свети Павел от Кръста, патрон на тази катедрална общност в Русе,

1. Споделям с вас радостта на това чудесно празненство, почитайки паметта на големия светец на Католическата църква и основател на Конгрегацията на Христовото Страдание. Тази година нашият празник е особено приповдигнат, защото Пастирът на Никополската епархия ще въведе своите верни в Годината на вярата, която Светият отец откри в цялата Католическа църква на 11 октомври.

През Годината на вярата ще чествуваме и юбилей на българския мъченик от времето на източния червен режим, блаженият Евгени Босилков, епископ на Никополската епархия, който укрепваше вярата на Божия народ в България, посещавайки енорийските и монашеските общности, проповядвайки Божието Слово и отслужвайки Пресветата Евхаристийна жертва и другите тайнства. Той беше за всички вестител на Благата вест за спасението.

2. Скъпи братя и сестри,

Първото четиво от книгата на пророк Исая (61:1-3) говори за мисията на Божия помазаник, която има за цел да възроди жителите на Йерусалим. Добрата новина, която пророкът ще

възвести на йерусалимските жители, предсказва освобождение от всякакво физическо и икономическо потисничество. Обаче основната цел на Божието пратеничество ще бъде освобождаването от игото на греха, невярата и духовната апатия. Посланието на надеждата и упованието ще преобрази жителите на Йерусалим така, че ще отхвърлят душевната тъга и ще се възродят вътрешно. Ще бъдат отново праведен и обичан от Бога народ. Тогава ще подемат възстановяването на разорената си страна. Израел ще стане отново Господнята градина.

3. Нека да обърнем внимание, че Исус Христос отнася текста от книгата на Исаия към Себе си, когато започва Своята публична дейност в Галилея (Лука 4:16-21). Той прочита този текст в синагогата в Назарет и казва на слушателите, че Той е Пророкът, който в силата на Светия Дух изпълнява със слово и дело възложената Му от Бог мисия. Той е Христос, изпратен при всички хора. Не отминава никого. Особено внимание обръща на най-онеправданите и на тяхната материална и духовна нищета. Присъствието на Исус сред хората означава време на особена благодат, насочено към сключването на новия и вечен завет между Бога и хората. Този завет продължава непрестанно в Христовата църква, призвана да евангелизира племената и народите през всички времена и на всички континенти. Всеки, който вярва в Христа и е приел кръщението в името на Пресветата Троица е призван да възвестява Евангелието.

4. Такъв евангелизатор в пълния смисъл на думата е бил свети Павел от Кръста. Той би могъл да каже за себе си: „Духът на Господа Бога е върху Мене, защото Господ Ме помаза да благовестя на бедни” (Исаия 61:1). Павел получава Божието помазаничество в тайнствата кръщение, миропомазание и свещенство. Още като мирянин, като млад помага на баща си в търговията, след това воюва срещу турците във венецианската армия. Накрая решава да тръгне след разпнатия Христос. Защото казва, че страданието на Исус Христос е най-великото

дело на Божията любов. На 26 години облича монашеската дреха и приема името Павел от Кръста. Посвещава се докрай на аскетизъм и апостолат. Страстно влюбен в Божието Слово, той се отличава с голямо желание да спасява душите. Пребивава известно време в Рим, където се занимава с болни. Там приема свещеническо ръкоположение от папа Бенедикт XIII в базиликата „Свети Петър” във Ватикана (7 юни 1727). Същият папа го упълномощава да събира кандидати за нова монашеска общност. Между първите Пасионисти е и неговия брат Джовани Батиста, верен другар в апостолските изпитания и несгоди. Трябва да добавим, че освен Конгрегацията на Страданията на Исус Христос, Павел от Кръста в сътрудничество със сестра Кроцифиса Костантини основава института на Монахини Пасионистки с правило за съзерцателен живот. Същевременно се създават Сестрите Пасионистки с активен живот.

Ревностен в практикуването на християнските добродетели и голям мистик на Кръста, Павел е неуморен проповедник на Евангелието и просветен духовен ръководител. През целия си живот се моли за обръщането на Англия. Изминаха 237 години от смъртта му в Рим (18 октомври 1775 година). Неговите мощи почиват в базиликата на светите Йоан и Павел на Монте Челио. В пиемонтската местност Овада, където е роден в семейството на ревностни католици, от много години съществува прекрасно светилище на свети Павел от Кръста.

5. Във времената на голяма икономическа криза, не всеки може да си позволи да отиде на поклонение в Овада или в Рим. Но всички можем да почетем светия изповедник на Страстите Христови тук, в тази катедрала в Русе. Можем също да се запознаем с неговата духовност и мистика. Можем да сътрудним в евангелизаторската работа, която провеждат отците Пасионисти и сестрите Пасионистки тук, в Русе, в Свищов, в Белене, в Малчика, в Ореш и в Драгомирово. Те проповядват Благата вест преди всичко в енорийските и монашеските общности, изцеляват „съкрушените по сърце”.

утешават „всички тъгуващи”, дават „вместо пепел (...) украшение, вместо плач - елейна радост, вместо отпаднал дух - славна одежда” (Исаия 61:1-3а). Също както пророк Исаия и по примера на светия Основател, те са като „силни с правда, сад на Господа за Негова слава” (Исаия 61:3б). Чрез техния ежедневен апостолат Господ Исус ни става по-близък, а духът ни се възнася все по-високо. Чувството за близостта на Бога е извор на щастие и радост.

6. Това са изпитали първите ученици на Господ Исус и жителите на градовете и селата, където Той „проповядваше Евангелието на царството и изцеляваше всяка болест и всяка немощ у народа”, както чухме в днешното Евангелие (Мат. 9:35). Христос като „Добрия пастир” се грижи за овцете, които се нуждаят от Неговата помощ. Храни душите им с Божието Слово, оказва милосърдие на болните и повдига духа на измъчените. Исус се нуждае от верни Нему хора за Своята мисия да възвестява Евангелието за спасението. Отначало Той избира дванайсет мъже измежду многото ученици. Този избор има символично значение, защото се свързва с дванайсетте израилеви колена. Израил се състои от дванайсет рода, наречени племена, които произлизат от дванайсетте сина на Яков. Така числото дванайсет означава целия избран народ на Стария завет. Господ Исус избира дванайсетте апостоли, или „пратеници” измежду простия народ. Това са искрени и вярващи хора, които заедно с другите ученици създават първата общност от мъже и жени, която дава началото на новия Божи народ.

7. В избраното за днешния празник Евангелие чухме много важно твърдение на Христос: „жетвата е голяма, а работниците малко, затова, молете Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си” (Мат. 9:37-38). Така казва Учителят от Назарет на своите ученици в началото на дейността Си в Галилея. По този начин им дава намерение за молитва за свещенически и монашески, мисионерски и апостолски звания.

Званията винаги са Божи дар, но са също и плод на нашата молитва и нашите стремежи. Христос се нуждае от отворени и искрени сърца, смели и способни да сътрудничат с Божията благодат. Днес в целия свят има нужда от нови и добри звания, които да разнасят Благата вест по всички континенти. Църквата в България също има нужда от нови свещеници, монаси и монахини, хора с богопосветен живот и катехисти. Всъщност трябва винаги да напомняме на хората за най-голямото дело, което е извършил Христос, отдавайки живота Си за спасението на света. Трябва непрестанно да проповядваме Божието Слово, което е Дух и живот за всички и винаги. Особено днес, в тази катедрала, посветена на свети Павел от Кръста трябва да се молим за български звания в Общността на Страстите Христови, в редиците на пасионистите и пасионистките. Имаме нужда от сърца и устни, които да проповядват – както апостол Павел от Тарс – разпнатия Христос, Който е Божията сила и Божията премъдрост (второ четиво, 1Коринт. 1:17-25). Апостолът на народите знае, че разпнатият Христос е за тогавашните хора – евреи и езичници – нещо шокиращо и непонятно, и въпреки това не се срамува от Евангелието на кръста. За Павел кръстът не е знак на позорна смърт, а знак на спасителната воля на Бога. На кръста Христос извърши спасението на човечеството. Разпнатият Син Божи и Син Човечески осъществи Божия замисъл за всеобщото спасение. Затова Христос е за всички Божия сила и премъдрост. Такава е истината на нашата вяра. На тази истина сме длъжни да подчиним ума си, волята си и сърцето си, ако искаме да предаваме на другите Евангелието на спасението, така както го е правил Павел от Тарс и по неговия пример – Павел от Кръста.

8. Оттук следва заключението, че епископите и свещениците, катехистите и преподавателите по религия, тоест всички, които проповядват Божието Слово и отслужват светите тайни, не трябва никога да поставят себе си пред Исус Христос (срв. Мат. 23:8-10). Защото Христос е отправната точка и крайната точка на Своето Евангелие във всяко време и на всяко място.

Трябва да проповядваме Христа на този свят, който днес все повече потъва в лаицизация, материализъм и консуматорство. Днес европейските народи са “голямата жетва”, която се нуждае от многобройни и ревностни жетвари. Европа спешно се нуждае от евангелизация, която да възпре процеса на дехристиянизация. Затова трябва отново и отново да припомним на хората, че най-ценното благо за всички е вярата в Исуса Христа, Спасителя на човека.

Тази вяра не е само лично благо на отделния християнин, но е също така благо за всяка общност, в която се осъществява едната свята католическа и апостолска Църква. Енорийските и монашеските общности, апостолските сдружения и движения, действащи в общение с Църквата са “привилегировано място” за предаване на вярата и разпалване на желание за действия в полза на новата евангелизация.

Бъдещето на евангелизацията зависи до голяма степен от семействата. Хората са загубили Бога, защото са загубили истината за човека. Ето защо папа Бенедикт XVI и Синодът на католическите епископи напомнят, че трябва да преоткрием идентичността на човека, “сътворен по образ Божий” (Бит. 1:26-27). Доказателство за тази идентичност е нашето общение с Трисветия Бог и връзката със семейството. Обезателно трябва да открием Божията благодат в тайнството на брака между един мъж и една жена. В истинските християнски семейства ще се родят също и звания за свещенически и монашески живот.

9. С всеобщото призвание за евангелизиране е свързано и всеобщо призвание за святост. То не се отнася само за избрани хора – епископи, свещеници, монаси и монахини, а за всички кръстени (срв. Втори Ватикански събор, Конституция за Църквата *Lumen gentium*, 39-42). Всички без изключение имаме задължението заедно да създаваме Царството Божие на земята. Всички можем да разчитаме на Божия дар на благодатта за святост, който ни се дарява като свръхестествена помощ в нашите ежедневни дейности. Пътят към светостта не познава културни, обществени, политически или религиозни бариери.



Езикът на светостта са любовта и истината и този език е разбираем за всички хора с добра воля. Нека във всичко да бъдем достоверни свидетели на Христа.

10. Накрая искам да ви уверя, драги братя и сестри, в духовното присъствие на Светия отец на патронния празник на тази катедрала. Папа Бенедикт XVI изпраща на всички своите сърдечни поздрави и апостолическа благословия. Към тези духовни дарове прибавя и скромен подарък – едно литургично наметало, което имам честта да връча на Пастира на тази епархийна общност.

Хубав и благословен празник на всички!



**29 октомври 2012г:**  
Венчавка на  
Петър и Мария



**11 ноември 2012г:**  
Първа Изповед на  
Валерия, Йоана,  
Цветелина, Ани,  
Тони, Кико



п р а з в н у в а ж м е т а з и т а й н с т в а



Сестра Терезита Пиччирилли

---

## Хлябът преломен и раздаден

---

Един баща емигрирал в една чужда държава, защото в неговата Страна нямаше работа. От там той пише на своите деца:

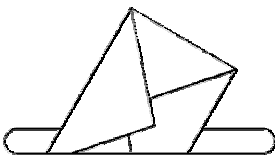
„Скъпи деца, изпратих на майка ви първата заплата. Работата е много тежка, но правя това на драго сърце, за да може да имате всичко необходимо. Прочетете това писмо когато се храните. Помнете, че хляба, който ядете е плод на моите усилия както и на вашата майка. Той е нашата любов която става ваша храна и която пази вашия живот. Хлябът е знак на моето присъствие между вас. Когато го ядете, деца мои, вие влизате във връзка с мен, който съм далеч, но ви обичам повече от светлината на моите очи. Прегръщам ви всички с обич.

Вашият баща."

*В две части на литургията се случва подобно нещо. В първата част, слушайки четивата, слушаме наистина Бог Отец, който говори със своите деца и споделя с тях своите напътствия за живота. Ако ги приемаме и ги практикуваме ще растем в любовта. Във втората част си спомняме за Тайната Вечеря когато Исус преломявайки хляба казва: „Вземете, яжте, това е Моето Тяло. И като взе чашата и благодари, даде им и рече: Пийте от нея всички; защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на греховете!"*

*Тези думи са думи които изразяват дарение и които свещеникът повтаря във всяка литургия върху хляба който олицетворява Исус Христос. Получавайки „Този Хляб" приемаме Исус с цялата си любов.*

*Да помислим малко за това!*



Ново издание:

**Блажен  
Евгений  
Босилков.  
Да умреш  
за вярата**

Автор:  
О. Пьерлуиджи  
Ди Еудженио

**Лева 3**

**Тази година заедно с литургичния календар, се продава и стenen календар в почит на Блажения Евгений Босилков. Двата календара струват общо 2 лева**

**Всяка сряда се отслужва Светата Евхаристия в параклиса “Блаж. Евгений Босилков”:**

**09.30 Броеница**

**10.00 Свята Евхаристия**

**Продължават беседите на Пастор Ивайло върху Първото Послание на Св. Йоан.**

**Следваща среща:**

**неделя 9 декември след Светата Евхаристия**